Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26196
Copyright: Admont, Benediktinerstift

re regnũ intuerint. aliud cũ recepto eode corpore in
corrupto atq; immortali pfectõ in psentia sui editoris
exultabt. impleta pmissione pphica q die. Jn tra sua
duplicia possidebt. leticia sempitina erit eis.
Cornua ex ipso pcedent. uestiesq; illud auro purissi
mo. tã craticula ei. q parietes & cornua. Cornua sepe
in scripturis solent eminentiã designare fidei Juir
tutũ. p q obuiantia nob antiq hostis certamina op
tundere ac supare debem. dicentes cũ ppha dno. inte
inimicos nros cornu uentilabim. q mox de q cornu
diuisse subdendo declaraũ dicẽs. Et in noe tuo. s. in
surgentes in nos. Sic econtr non nunq bella uicioq. q
nos expugnare moliunt cornuũ noe solent indica
re. qd utrũq; breuit conplex p ppham dns dicebat.
Et oma cornua peccatoq cfringã. Jexaltabunt. c. iusti.
Unde bene in lege cornuti tantũ gns animalia munda
ee Jpplo di comestibilia decernunt. Que enũ ruminant
atq; ungula findit animalia. ea eia cstat ee cornuta.
ut ostendat mystice qd illi tantũ ecclie di spitali ciuite
tione possunt incorporari. q fortitudine fidi ad bella
uicioq existere pbant inuicti. Pecdit aut cornua ex ip
so altari thymiamatis cũ opa uirtutũ electi n ad facie
hominũ specieten ostendit. s; ex intima mitis radice firo
atq; immobili exercent affectu. At contr hypocrita qsi
cornib aliunde mutuatis habentes specie pietatis uir
tute ei negant. qb apte cgruit illa esopi fabula q re
fert cornice in uolatis paui pennis exornata frust
de sua ee pulchritudine glata. immo ppemodu he